

[Første næstformand]

tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Til *socialministeren* (17/10 78) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Har ministeren taget stilling til ønsket af 15. september 1978 fra bestyrelsen for Kommunernes Landsforening om at nedsætte en arbejdsgruppe til at gennemgå bestemmelserne om offentligt ansattes tavshedspligt, og vil ministeren i bekræftende fald oplyse om udvalgets sammensætning og om dets opgave?«
(Spm. nr. 98).

Begrundelse.

Når Kommunernes Landsforening henvendte sig til socialministeren, var det, fordi man især ønskede en gennemgang af tavshedspligten for politikere og offentligt ansatte, der beskæftigede sig med sociale forhold i kommunerne.

I udtalelsen fra bestyrelsen for Kommunernes Landsforening blev der peget på, at den nuværende tavshedspligt virkede urimelig såvel for kommunalpolitikere som for de offentligt ansatte, der ofte var udelukket fra at kunne deltage i en diskussion om virkningen af de sociale love og bestemmelser også på mere principielt niveau, samt på, at offentligheden gennem de gældende bestemmelser for tavshedspligt ikke får tilstrækkelig oplysning om alle sider af de problemer, der rejses.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) *Forespørgsel til justitsministeren:*

Forespørgsel af Ninn-Hansen (KF), Hagen Hagensen (KF) og Palle Simonsen (KF):

»Hvilke omgående forholdsregler agter ministeren at træffe for at hindre, at der i områder i Christiania foregår optrappet handel med farlige – såkaldt hårde – narkotika, og finder ministeren, at det kan forsvares at opretholde områder med beboelse i Christiania, hvor der foregår grov kriminalitet?«

(Forespørgsel nr. IV. Anmeldt 12/10 78. Fremme af foresp. vedt. 18/10 78).

Ninn-Hansen (KF):

Den forespørgsel, det konservative folkeparti har stillet, vedrører forhold, som man i hvert fald for nogle år siden ikke ville regne med kunne forekomme herhjemme, og i det hele taget forhold, der ikke kunne finde sted i en retsstat. Det er altså et dybt alvorligt spørgsmål, vi rejser med denne forespørgsel.

Jeg er overbevist om, at enhver, der har at gøre med at sikre borgerne, først og fremmest at sikre de svage, vil gøre, hvad der er muligt for at hindre en videreudvikling af dette. Først og fremmest må man henvende sig til landets regering i en sådan situation og i særlig grad til den person, der har ansvaret for at beskytte unge imod internationale forbryderbander.

For at få klarlagt – og det håber jeg vi kan gøre igennem denne forespørgsel – hvilke foranstaltninger der er de rigtige, må vi kende grundlaget. Derfor anmoder jeg justitsministeren om straks at tage stilling til, hvilke foranstaltninger vi kan regne med eller ikke kan regne med.

Det første spørgsmål i den forbindelse er: ønsker regeringen, at Christiania skal bestå? Er det regeringens opfattelse, at den dagsorden, der blev vedtaget den 8. februar 1978, skal blive bestående, således at Christiania skal virke godt to år endnu? Dette spørgsmål må vi have besvaret for at komme videre.

Jeg kan også spørge på en anden måde: statsministeren svarede hr. Voigt den 17. oktober på et spørgsmål, han havde stillet om det samme, og statsministeren svarede dengang: som bekendt vedtog folketinget den 8. februar 1978 en dagsorden, der indebærer, at en hidtidig benyttelse af Christiania under visse forudsætninger skal fortsætte, indtil en godkendt lokalplan kan iværksættes. Der er ikke for mig fremkommet sådanne oplysninger om udviklingen på Christiania, at denne dagsorden bør søges ændret. Det er en klar udtalelse fra statsministeren, men vi må vide, hvor vi er henne, og derfor må vi straks høre fra justitsministeren: er det regeringsudtalelse? Er det regeringens standpunkt?

Dernæst anmoder jeg justitsministeren om i sit svar nu at tage stilling til den situation, der er opstået på Christiania i går. Den er beskrevet i bladene i dag. Det er en situation, hvor man spærrer politiet inde, hvor et stort antal mennesker går løs på de politifolk, der